

BOLDOG(TALAN)OK ÉLETMINŐSÉGE

ÉGI/FÖLDI POKLA ÉS PARADICSOMA

SZABAD ÖTLETEK/IDÉZETEK/DOKUMENTUMOK

PETŐFI SÁNDOR

JÓJ EL VÉGRE, VALAHÁRA...

Jój el végre, valahára,

Te határozó, te nagy óra,

Melyben e hon sorsa fordul

Akár rosza, akár jóra.

Folyamodjunk ahhoz, ami

Hozzánk illik, merészséghez,

Dobjuk el már azt a kockát,

Ha fekete, ha fehér lesz!

.

Várjatok. Még csak néhány perc,

És kockánk eldobva lészen,

S vagy olajág vagy pedig kard

Lesz a magyar nép kezében.

Kardot és nem olajágot,

Kardot a nemzet kezébe!

Legyen szabadság először,

És azután legyen béke.

.

Eljött végre az idő, hol

Megmutatjuk a világnak,

Hogy méltók vagyunk-e élni

Vagy megértünk a halálnak?

Ha életrevalók vagyunk,

Nem fog a vész birni velünk,

És ha élhetetlenek, nem

Érdemeljük, hogy megéljük.

.

Vedd elő és köszöröld ki,

Magyar nemzet, régi kardod,

Melyet eddig a zsarnokság

Veled együtt fogva tartott;

Vedd elő, és mosd le róla

A szennyet hír- dicsőséggel,

Mosd le róla hevenyén a

Vörös rozsdát vörös vérrel!

.

De mielőtt síkra szállunk,

Mondjunk el egy imádságot,

És mi legyen az imádság?

Egy nagy átok, egy vad átok!

Átkozzuk ki őseinket

A nyugtató föld öléből,

Miért hagytak fiaiknak

Szolgaságot örökségül!

Pest, 1848. szeptember 10.

*

HALLOD-E, SZÍV, SZÍVEM!

Hallod-e, szív, szívem! hallod e beszédet?

Gyávaság vádjával kit illetnek? téged!

Tereád merik azt mondani, hogy "gyáva",

Tereád, hogy nem mersz menni a csatába.

Tudom, hogy kik vagytok, ti nyomoru férgek,

Kik a hátam mögött vakmerőn beszéltek;

Egy időben szemközt állottam veletek,

És pillantásomtól akkor reszkettetek.

De miért tőlem e figyelem irántok?...

Nyujtogassátok rám a kigyófulánkot,

Marjátok, marjátok, ti csúszók, sarkamat,

Hátra sem fordulok, hogy eltiporjalak!

Csendesedjél, szívem, minek ez indulat?

Miért pazarolnod nemes haragodat?

Ha épen kedved van lázas indulatra,

Válassz érdekesebb tárgyat haragodra.

Csendesedjél, szívem, parancsolj vérednek,

Melyet fölzaklatott viharok kergetnek,

Mutasd meg azzal is a te nagyságodat,

Hogy békén tűröd a cudar rágalmakat.

Cudar gaz rágalom! bebizonyítom ezt,

Csak azt restelem, ha bebizonyítva lesz,

Azok is, kik most úgy ócsárolnak engem,

Éljenezni fognak győző-ünnepemben.

Ily hitvány az ember, ily hitvány valóban!

Csak miljomad része, ami közte jó van.

Menjetek!... kívánom, hogy boldoguljatok,

Küzdők is érte, de nem kell jutalmatok.

Pest, 1848. szeptember

*

MIT DALOLTOK MÉG TI, JÁMBOR KÖLTŐK?

"Mit daloltok még ti, jámbor költők,

Ily időkben minek az a dal?

Ugysem hallgat a világ reátok,

Hangotok csaták zajába hal.

.

Félre mostan, jó fiúk, a lanttal,

Szép zenétek hasznot nem hozó,

Tudhatnátok azt, hogy elenyészik

Mennydörgésben a pacsírtaszó."

.

Meglehet. De madár nem nézi,

Hallgatják-e őtet odalent?

A pacsírta fönn a kék magasban

Istenének és magának zeng.

.

Önmagától száll a dal szivünkből,

Ha bú vagy kedv érintette meg,

Száll a dal, mint szállanak a szélben

A letépett rózsalevelek.

.

Énekeljünk, társak, sőt legyen most

Hangosabb, mint eddig volt, a lant,

Hadd vegyűljön e zavaros földi

Zajba egy-két tiszta égi hang!

.

Romba dőlt a fél világ... kietlen

Látomány, mely szemet s szívet bánt!

Hadd boruljon a rideg romokra

Dalunk, lelkünk zöld repkény gyanánt.

.

Pest, 1848. szeptember

*

A SZÉKELYEKHEZ

A köröskörül sötét felhő az égen,

Egy magányos csillag ragyog középén.

Az a csillag ott a magyar nép képe,

Kit idegen népek vettek középre.

.

Nagy a világ, és testvérünk nincs benne,

Nincsen, aki bajainkban részt venne.

Dehogy testvér a magyarhoz a világ!

Ellensége minden ember, akit lát.

.

Ha a magyar is elhagyja a magyart,

Nem lesz akkor olyan, ki vele tart,

Ugy eltűnik, mint az égről a csillag,

Ha a sötét felhők reáborulnak.

Föl, székel, föl, közös az ellenségünk,

Tinektek is az árt, aki minékünk,

Az vert vasra titeket, aki minket,

Együtt törjük szét a közös bilincset!

Mert végtére szabadokká kell lennünk;

Hadd legyen az egész világ ellenünk!

Bennünket az még kétségbe ne ejtsen,

Hisz velünk van az igazság s az isten.

Mutassuk meg: a magyar nem olyasmi,

Mint a gyertya, mit el lehet oltani;

A magyarnak élnie kell örökké,

És nem szabad rabnak lennie többé!

.

Föl, székelj, nézz szembe az ellenséggel;

Ki néz vele szembe, ha nem a székelj?

Hisz a székelj ősapja volt Attila,

Kit úgy híttak, hogy az isten ostora!

.

Hiába, Bécs, hiába van gazságod,

Küldheted ránk a rácot, a horvátot;

Állani fog, állani fog Magyarhon,

Élni fogunk, élni fogunk szabadon!

.

Pest, 1848. szeptember

*

Erdős Szándó, Lajos

[illegible]

<http://mek.sztaki.hu/07/000/070898/#>

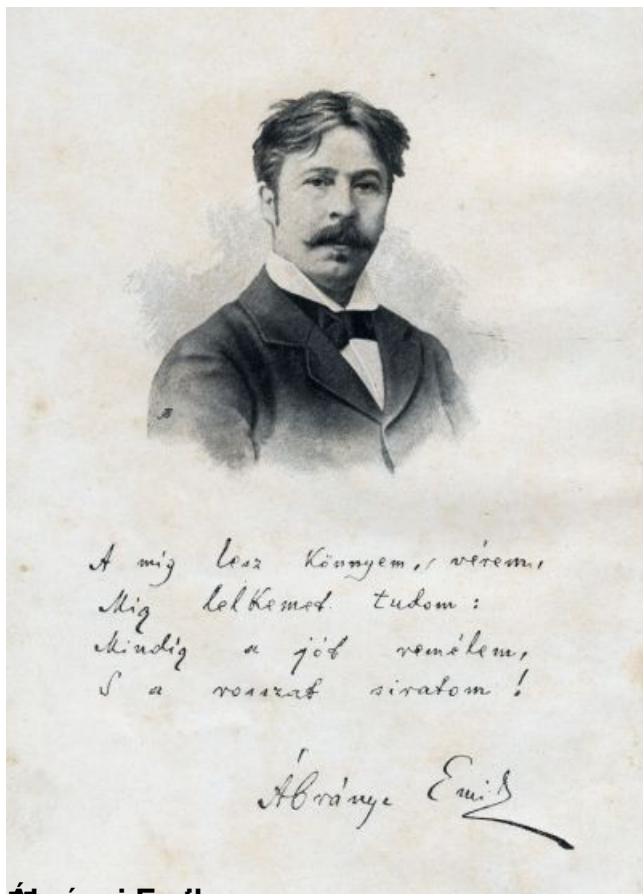

Adi Uram Istent a helyi piacra hozta.
: Adi Uram Istent a helyi piacra hozta.
: Adi Uram Istent a helyi piacra hozta.
: Adi Uram Istent a helyi piacra hozta.
: Adi Uram Istent a helyi piacra hozta.
: Adi Uram Istent a helyi piacra hozta.
<https://www.youtube.com/watch?v=gM16n4p4sk&feature=related>

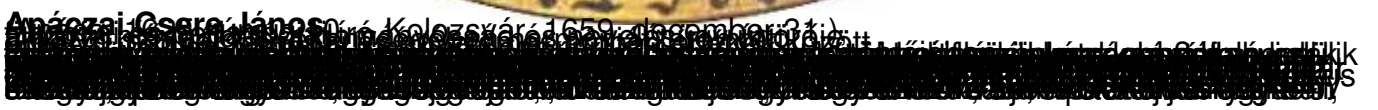
Géza Lakos

<https://www.magyarvagyon.com/konyvtar/Egy-Nezo-Lelek-intelmei-Fiamhoz-Fuveskonyv-185>

Ábrányi Emil, a költő, aki a székely népdalokból ismert. A képen látható a fenti vers és aláírása. A képen látható a fenti vers és aláírása.

A képen látható a fenti vers és aláírása. A képen látható a fenti vers és aláírása.

ΣΥΝΕΛΕΤΟ ΣΠΟΝΔΕΥΣΤΕΣ

[illegible]

<http://mek.nif.hu/10700/10735/#>

[illegible]

* <http://bimdur.hu/index.php/cimlap.html>

[http://www.zeneszoveg.hu/dalszoveg/42519/kiss-manyi/a-46-os-sarga-villamoson-zeneszoveg.](http://www.zeneszoveg.hu/dalszoveg/42519/kiss-manyi/a-46-os-sarga-villamoson-zeneszoveg)

[illegible]